

Project wil via dialoog kleine en grote ergernissen de wereld uithelpen

Hangjongeren krijgen Kapstok

De zomervakantie is voorbij, het wordt (nog) wat frisser. Dus zal het 'probleem' de komende maanden wel even afnemen, maar ook Kapellen kampt met zogenaamde hangjongeren.

Hotspots zijn het Dorsplein en het gemeentepark. Daarom start de gemeente samen met de vzw Doedèskadèn en de lokale politie dit schooljaar het Kapstok-project op. Het doel is jongeren en volwassenen (buren, handelaars, ...) samen te brengen om de grote en kleine ongeregelde heden die zich voordoen, uit de wereld te helpen. Doedèskadèn is Kapellenaar Jan Van Dijck. Hij legt uit.

© Doedèskadèn

Jongeren aan de slag met een mobiele radiostudio.

Hoe startte het Kapstok-project?

"De gemeente stapte naar mij omtrent het ongenoegen tussen jongeren en bewoners. Hangjongeren is een geladen term en het probleem stelt zich bijvoorbeeld anders in Brussel dan in Kapellen. Blijft dat het hangen op zich geen probleem is, maar wel wat die jongeren tijdens dat hangen doen. Lawaai maken, vandalisme plegen, afval achterlaten, ... De cultuurdienst krijgt jaarlijks gemeenschapsvormende subsidies en dat geld wilde de gemeente investeren in deze problematiek."

Kan je het probleem situeren?

"Er zijn wel eens probleempjes aan het skatepark nabij Noorse of in Putte, maar in Kapellen zijn er twee *hotspots*: het Dorsplein en het gemeentepark, vooral de speeltuin. Daar ontmoeten de bevolking en de jongeren elkaar. Op de eerste plek gebeurt dat live, op de tweede plek

worden bijvoorbeeld ouders die met hun kindjes naar de speeltuin gaan, pas achteraf geconfronteerd met glas en vernielingen. Die ontmoetingen leiden tot kleine en grote ergernissen. Heel opvallend is ook het verschil in benadering.

Neem nu Promenade, in het jargon een private plek met een openbaar karakter.

Handelaars die een curirol of een belegd broodje verkopen aan die gasten, klagen niet echt. Een boekhandel bijvoorbeeld vindt het dan weer minder prettig dat ze daar rondhangen."

Jan Van Dijck neemt tieners op sleeptouw.

Waarom 'hangen' jongeren?

"Jongeren zoeken vooral een plek om samen te zitten zonder te consumeren. Dat heeft te maken met een gebrek aan middelen en met het zich onttrekken aan controle. Nu plassen ze bijvoorbeeld wel eens tegen de muren aan het Dorsplein, misschien is een mogelijke

oplossing daar wel een openbaar toilet... Een andere ergernis in de openbare ruimte is bijvoorbeeld het verkeer 's morgens. De kruispunten aan de Engelselei en de Streeppstraat zijn bijzonder druk, onder meer omdat er broodjeszaken en een bakker zijn gevestigd. Die drukte is van korte duur, maar de jongeren blokkeren vaak het fietspad en dat geeft soms ergernissen bij fietsers."

Wie zijn die jongeren?

"Het gaat meestal niet om jongeren die lid zijn van een jeugdvereniging of in de jeugdraad zetelen. Het gaat om de 'on-georganiseerde' jeugd. En hoe kan je die bereiken? Via de scholen. Daar vind je niet alleen jongeren van Kapellen, maar ook die van bv. Hoevenen, die hier ook al wel eens rondhangen."

Hoe begon je aan dit project?

"Eerst stapte ik naar alle adviesraden, om het probleem te situeren en te vertellen hoe we dat gingen aanpakken. En om te vragen of ik later mocht terugkomen rond specifieke activiteiten binnen het Kapstok-project. De reacties waren zeer positief. Je moet een oude aap dan ook geen kuren leren. Iedereen is jong geweest. Stilstaan bij dit alles, is een eerste stap bij het begrijpen van elkaar. Met dezelfde diareeks trok ik daarna naar de drie secundaire scholen: Mater Salvatoris, het KTA en het Atheneum. Het doel is te komen tot een dialoog met burgers, omwonenden, handelaars, enz. Trouwens, als mensen graag meer toelichting willen over het Kapstok-project, ik kom graag

langs. Eerst moet je heel veel informatie geven, pas dan wordt een probleem herkend. De volgende stap is dan dialoog.”

Hoe breng je de tegenpartijen bij elkaar?

“Er wordt onder meer gewerkt met klankbordgroepen. Als er een nieuwe speeltuin komt, wordt er voor de definitieve beslissing samen gezeten met jongeren, adviesraden, wijkcomités, enz. Met realistische suggesties kan dan rekening worden gehouden. En er worden gezamenlijke activiteiten georganiseerd. Zo beschikken we over een mobiele radiostudio. Daar kunnen we mee aan de slag in de scholen. We nodigen dan ook buurtbewoners uit om samen creatieve

radioprogramma’s te maken die we vervolgens beperkt uitzenden. Dat leidt sowieso tot dialoog, tot verbondenheid en uiteindelijk tot begrip. En zo zijn er nog ideeën. Waarom organiseren we niet een of andere tentoonstelling voor en door jongeren op de bovengalerij van Promenade? Of we laten jongeren sms-lessen geven in een bejaardentehuis of ze leren senioren met de pc werken... Empatisch vermogen is het codewoord.”

Zijn jongeren voor zoiets aanspreekbaar?

“Zeker. Neem nu die deathride in het park. Die kabelbaan is al ontelbare keren gesloopt door onbekenden. Nu, zesjarigen die zo’n tien meter door de lucht

zoeven, vinden dat geweldig. Tieners die een kleiner broertje hebben, kan je daar makkelijker op aanspreken. Op termijn moeten jongeren zichzelf reguleren. Niet dat jongeren elkaar moeten berispen – dat mag je niet verwachten, bovendien werkt het nooit – maar wel dat ze elkaar beïnvloeden om bepaalde feiten niet te doen.”

“Ik herinner me een babbel tussen jongeren en de man die de bussen van De Lijn poetste. Het effect van dat gesprek was fenomenaal. Die jongeren denken alvast twee keer na de volgende keer wanneer ze op een bus stappen. Het is kwestie van de jongeren – maar ook ‘de andere partij’ – op de juiste manier benaderen én au serieux te nemen.”

Jans palmares

Een project rond vandalisme op het openbaar vervoer.

“Eerst was ik schoolopbouwwerker, zeg maar de verbinding tussen school en thuis. Daarna jeugdhuiscoördinator. Dan werkte ik voor het ministerie van Onderwijs. Dat stopte stevast omdat die projecten allemaal afhankelijk waren van subsidies. Dus ben ik maar *op mijn eigen* begonnen. Nu ben ik ook afhankelijk van opdrachtgevers, maar ik heb het toch meer zelf onder controle.”

Doedèskadèn is actief sinds 2004 en organiseert twee soorten activiteiten. “De ene focust meer op het artistieke, de andere op vorming, het inhoudelijke”, stelt Van Dijk. “Samen met organisaties, scholen, gemeenten zetten we projecten op die op termijn kunnen worden verzelfstandigd. Een artistiek voorbeeld is leerkrachten leren hoe ze met behulp van percussie wiskunde- of Nederlandse les kunnen geven. Een inhoudelijk project is bijvoorbeeld Trammelant met De Lijn.” “Het is gestart in Antwerpen in 2006 en had als doel jongeren, chauffeurs en controleurs samen te brengen om de problemen in het openbaar vervoer te bespreken. Samen deden ze activiteiten en het doel was dat de deelnemende jongeren de uitkomst overbrachten naar andere leerlingen. Dat project is ondertussen verzelfstandigd. De Lijn organiseert het nu in 75 scholen in heel Vlaanderen.” Voorts werkt Jan als extern artistiek begeleider bij tehuis Albe, werkt hij rond inclusie in Basisschool Zilverenhoek en speelt hij in een muziektheatergroep.

Doedèswatte?

De vzw *pikte* haar naam van een Japanse film. “Die heette zo en Doedèskadèn – het werd weliswaar iets anders geschreven – is de klanknabootsing van een trein die over de sporen dokkert. De film gaat over een man met een mentale beperking die over de rails loopt en perfect het geluid van een trein nadoet. Onze projecten zijn ook verhalen van ‘samen op weg’ en ‘samen op reis’, in een poging om een en ander weer op de juiste sporen te krijgen. Vandaar.”

Doedèskadèn opereert vanuit de Oude Bergsebaan in Kapellen, maar werkt in heel Vlaanderen en Nederland. “Het meeste doe ik alleen”, verduidelijkt Jan. “Freelance werk ik met een vormingswerkster en een danseres, en af en toe doet er een kunstenaar mee.”

www.doedeskaden.be

Gemeentepark krijgt gloednieuwe speeltuin

De grote speeltuin in het gemeentepark Beaulieu kreeg recent nog maar eens vandalen over de vloer. De herstellingen kostten de gemeente vorig jaar € 6.700. Dit jaar staat de teller al op € 12.200.

Vooraf de gebruikers zelf – kinderen dus – klagen het aanhoudende vandalisme aan. Ja, de lokale politie Noord houdt een verhoogd toezicht op de speeltuin, maar toch slagen vandalen er telkens in de speeltuin te beschadigen en glas en vuilnis achter te laten. In overleg met de lokale politie bekijkt het gemeentebestuur nog welke acties verder kunnen worden ondernomen om de vandalen een halt toe te roepen (en te identificeren).

Tot zover het slechte nieuws. Nu het goede nieuws. In 2012 wordt er een gloednieuwe speeltuin gerealiseerd in het park! De komende maanden worden op de kabelbaan na alle speeltoestellen systematisch verder onderhouden. Nog dit najaar worden grondwerken uitgevoerd met het oog op de bouw van een compleet nieuwe speeltuin. Nieuwe speeltoestellen worden dan in de loop van het voorjaar 2012 geplaatst. Zo kunnen de kinderen opnieuw ten volle in het gemeentepark terecht om te ravotten en te spelen.

De recentste vernieling aan de speeltuin.